

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zenoni Presbytero. 190.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ποιησάτω ἢ ἀράσῃται λέγειν, ἢ μὴ ἀράσῃται ἢ συχίαν ἄγειν, καὶ πλὴν γλῶσσαι τοῖς ἑὺγνωμοσύνης ἡνίας ἀγγεῖν, ταῖς καὶ μεταγνώσειν ἀδικοῦσας.

loqui oportet, aut non facientem filere, ac linguam probitatis rectique iudicij habentis, quæ resipiscientiam parturiunt, coercere.

Ζηῶνι πρεσβυτέρῳ. ρθ.

Zenoni Presbytero. 190.

Τὸ μετὰ φρονήσεως ἡρεμῶν τε καὶ θαλιῶν τῶ πρὸς τὰ, βελτικίας καὶ σαθέρως γνώμης, μέγιστον ὅτι, παρ' ἐμοὶ κριτῆ, τεκμηριον.

Morum cum prudentia coniuncta placiditas & tranquillitas, grauis atque constantis animi maximum, meo quidem iudicio, argumentum est.

Παύλῳ. ρθα.

Paulo. 191.

Οἱ πάντα ὁμοῦ ζῆμαλα μιννώτες, καὶ πανοσπείαν τὸ ἔργον ποιούτες, ἔμοι δοιοδοσιν ὑγιαίνειν τὸν νοῦν. εἰ γὰρ θεός, καὶ γένεσις, εἰ δὲ γένεσις, ἔφημι τὸ εἰσαίτιον. πρᾶξι γὰρ τὸ βλάσφημον εἰς τὰς τῆς τῶτο ὡδυσσεύων λέγεσθαι κορυφάς. εἰ δὲ ἔδει τῶτο φάση, ἀναμφισβήτητος ὅτι τῆς ἐκκλησίας ὁ σέφανος. ἡρκεῖ μὲν οὐδ' αὐτῆ ἡ νίκη, ὡς οἶμαι, εἰ καὶ μόνη ἐτύχαιεν. νυνὶ δὲ καὶ ἄλλαις πολλαῖς ἐπεριδόμεθα. εἰ γένεσις, καὶ νόμος. εἰ δὲ νόμος, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ παράνομις. εἰ δὲ παράνομις, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐ κρίσις. εἰ δὲ κρίσις, οὐ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐκ εὐχὴ. εἰ δὲ εὐχὴ, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ μελέται. εἰ δὲ μελέται, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ φιλοσοφία. εἰ δὲ φιλοσοφία, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐκ ἰατρική. εἰ δὲ ἰατρική, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ γεωργία. εἰ δὲ γεωργία, καὶ γένεσις. καὶ πολλὰ ἔργα εἰπεῖν, νυνὶ πασαλείψω. αὐθις δὲ συλλογισμοῦ. εἰ μὲν οὐδ' ἐνός ἑὺ τῶ ἀράγματος ὡς ἐν ὁ ἀγών, ἴσως ἀμφισβήτησιμος ἀν' ἑὺ ὁ σέφανος. εἰ δ' ἐνός ὡς πολλὰ καὶ ποικίλα ἢ μάλα ἀναμφισβήτητος, ὡς οἶμαι, καὶ γὰρ ἐν δόξῃ νενικηκέναι ἑπὶ τῆς ἄλλων ἡττήθησεται. δόξῃ δὲ εἰποι, ἐπειδή τῶ καὶ πᾶσαι τὸ κρίνειν τὰ ἀράγματα εἰλικρινῶς ὡς ὁσέσιν, ἢ ἀφ' βραχυτήτα γνώμης, ἢ ἀφ' ῥαθυμίας, ἢ ἀφ' οἰαυό-

Qui res omnes permiscet, ac leguminum, ut dici solet, mixturam faciunt, sanæ mentis mihi minimè videntur. Nā si Deus est, fatum non est. Si autem fatum, nō dicam quod cum eo pugnat, vertatur enim in eorum capita, qui ut hoc dicatur, procurant, hæc blasphemia. Quod si nemo est qui hoc dicere aufit, sine controuersia penes Ecclesiā est victoria. Ac sufficiebat quidem, ut opinor, hæc palma, etiam si sola esset. Nunc autem aliis quoque permultis innitimur. Si fatum est, lex non est. Si autem lex, fatum non est. Si fatum est admonitio non est. Si autem admonitio, fatum non est. Si fatum est, iudicium non est. Si autem iudicium, fatum non est. Si fatum est, non est precatio. Si autem precatio, fatum non est. Si fatum est, meditationes non sunt. Si autem meditationes, fatum non est. Si fatum est, philosophia non est. Si autem philosophia, fatum non est. Si fatum est, medicina non est. Si autem medicina est, fatum non est. Si fatum est, agricultura non est. Si autem agricultura est, fatum non est. Ac multa item alia cum dicere habeam, nunc prætermitto, rursum autem colligam. Si igitur vnus rei cū vna certamen esset, dubia fortasse victoria foret. Cum autem vna res aduersus multas & varias dimicet, extra controuersiam, ut opinor, est victoria. Quamuis enim vnā vicisse videatur, ab aliis tamen vincetur. Idcirco autem dixi, videbitur, quoniam nō

Q. q. ij